

eul_wid: bue-ab

Φιλόλαος ὁ Κροτωνιάτης · Philolaus of Croton

On the Nature of the Cosmos

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Δωρική Doric
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection
Affiliation: Pythagorean

tit,1-16 ΦΙΛΟΛΑΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΟΣ ΑΒΓ

- ¹ DIOG. VIII 85 [A 1 I 398, 20] Περὶ φύσεως ὧν ἀρχὴ ἦδε· ἅ φύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων, καὶ ὅλος <ὁ> κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα·.
- ² STO B. Ec l. I 2 1, 7 a [p. 18 7, 14 Wachs m.] Ἐκ τοῦ Φιλολάου περὶ κόσμου· ἀνάγκα τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα· ἄπειρα δὲ μόνον <ἢ περαίνοντα μόνον> οὐ κα εἶη· ἐπεὶ τοίνυν φαίνεται οὐ τ' ἐκ περαινόντων πάντων ἐόντα οὐ τ' ἐξ ἀπείρων πάντων, δῆλον τᾶρα ὅτι ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὁ τε κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συναρμόχθη· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἔργοις· τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐκ περαινόντων περαίνοντι, τὰ δ' ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων περαίνοντι τε καὶ οὐ περαίνοντι, τὰ δ' ἐξ ἀπείρων ἄπειρα φανέοντα ι. (Vgl. DAMASC. I 101, 3 Ru. τὸ ὄν ἐκ πέρατος καὶ ἀπείρου, ὡς ἔν τε Φιλήβῳ [p. 23 C] λέγει ὁ Πλάτων καὶ Φ. ἐν τοῖς Περὶ φύσεως).
- ³ IAMBL. in Nicom. p. 7, 24 Pist. ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται πάντων ἀπείρων ἐόντων κατὰ τὸν Φιλόλαον.
- ⁴ STOB. Ec l. I 21, 7b [p. 188, 5 W.] καὶ πάντα γὰρ μὰν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἷόν τε οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε γνωσθῆμεν ἄνευ τούτου
- ⁵ — 7c [p. 188, 9] ὁ γὰρ μὰν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ ἅπ' ἀμφοτέρων μειχθέντων ἀρτιοπέριτον· ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδεος πολλὰ μορφά ι, ἅς ἕκαστον αὐταυτὸ σημαίνει ι.
- ⁶ — 7d [p. 188, 14,] περὶ δὲ φύσιος καὶ ἀρμονίας ὧδε ἔχει· ἅ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδῖος ἔσσα καὶ αὐτὰ μὲν ἅ φύσις θείαν γὰρ καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γινῶσιν πλέον γὰρ ἢ ὅτι οὐχ οἷόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκόμενον ὑφ' ἁμῶν γὰρ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν συνέστα ὁ κόσμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων· ἐπεὶ δὲ ταῖ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐ δ' ὁμόφυλοι ἔσσα ι, ἤδη ἀδύνατον ἦς κα αὐταῖς κοσμηθῆναι ι, εἰ μὴ ἀρμονία ἐπεγένετο ὠιτινῶν ἅδε τρόπῳ ἐγένετο· τὰ μὲν ὧν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἀρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο, τὰ δὲ ἀνόμοια μὴδὲ ὁμόφυλα μὴδὲ ἰσοταγῇ ἀνάγκα ταῖ τοιαύται ἀρμονίαι συγκεκλεῖσθαι ι, οἷαι μέλλοντι ἐν κόσμῳ κατέχεσθαι ι· — ἀρμονίας δὲ μέγεθος ἐστὶ συλλαβὰ καὶ δι' ὀξειᾶν· τὸ δὲ δι' ὀξειᾶν μεῖζον τὰς συλλαβὰς ἐπογδόω ι· ἔστι

γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ μέσσαν συλλαβὰ , ἀπὸ δὲ μέσσας ἐπὶ νεάταν δ ι ' ὀξειᾶ ν , ἀπὸ δὲ νεάτας ἐς τρίταν συλλαβὰ , ἀπὸ δὲ τρίτας ἐς ὑπάταν δ ι ' ὀξειᾶν · τὸ δ ' ἐν μέσῳ μέσσας καὶ τρίτας ἐπὶ ὀγδοον · ἃ δὲ συλλαβὰ ἐπίτрито ν , τὸ δὲ δ ι ' ὀξειᾶν ἡμιόλιο ν , τὸ διὰ πασσᾶν δὲ διπλόο ν . οὕτως ἀρμονία πέντε ἐπὶ ὀγδοα καὶ δύο διέσις , δ ι ' ὀξειᾶν δὲ τρία ἐπὶ ὀγδοα καὶ διέσις , συλλαβὰ δὲ δ υ ' ἐπὶ ὀγδοα καὶ διέσις . Vg l . BOETHIUS Ins t . mu s . III 8 p . 27 8 , 11 Fried l . Philolaus igitur haec atque his minora spatia talibus definitionibus includi t : diesi s , inquit , est spatium quo maior est sesquitertia proportio duobus toni s . comma vero est spatium , quo maior est sesquioctava proportio duabus diesibu s , id est duobus semitonii minoribu s . schisma est dimidium commati s , diaschisma vero dimidium dieseo s , id est semitonii minori s .

- ⁷ STOB. Ecl. I 21, 8 [p. 189, 17 W.] τὸ πρῶτον ἀρμοσθῆναι , τὸ ἔναι , ἐν τῷ μέσῳ τὰς σφαίρας ἐστὶ καλεῖται ι .
- ⁸ IAMBL. in Nic. p. 77, 9 ἡ μὲν μονὰς ὡς ἂν ἀρχὴ οὕσα πάντων κατὰ τὸν Φιλόλαον (οὐ γὰρ ἔνφησιν ἀρχὰ πάντων ν;) κτλ.
- ⁹ — — p. 19, 21 ἐτέρου γὰρ καιροῦ διερευνᾶν ἐπὶ πλέον πῶς καὶ τετραγωνισθέντος ἀπὸ τῆς στιχηδὸν ἐκθέσεως τοῦ ἀριθμοῦ οὐκ ἐλάττονα πιθανὰ ἐπισυμβαίνει φύσει καὶ οὐ νόμῳ ι , ὥς φησί που Φ.
- ¹⁰ NICOM. Arithm. II 19 p. 115, 2 ἀρμονία δὲ πάντως ἐξ ἐναντίων γίνεται· ἔστι γὰρ ἀρμονία πολυμιγῶν ἔνωσις καὶ δίχα φρονεόντων συμφρόνησις. Theo Smyrn. p. 12, 10 καὶ οἱ Πυθαγόρικοι δέ, οἷς πολλαχῇ ἔπεται Πλάτων, τὴν μουσικὴν φασιν ἐναντίων συναρμογὴν καὶ τῶν πολλῶν ἔνωσιν καὶ τῶν δίχα φρονούντων συμφρόνησιν.
- ¹¹ THEO Smyrn. 106, 10 περὶ ἧς καὶ Ἀρχύτας ἐν τῷ Περὶ τῆς δεκάδος καὶ Φ. ἐν τῷ Περὶ φύσιος πολλὰ διεξίασιν. STOB. Ecl. I prooem. cor. 3 [p. 16, 20 W] . Φιλολάου. θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ κατὰ δύνάμιν ἅτις ἐστὶν ἐν ταῖς δεκάδι· μεγάλα γὰρ καὶ παντελὴς καὶ παντοεργὸς καὶ θείω καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὰ καὶ ἀγεμῶν κοινωνοῦσα *** δύνάμεις καὶ τὰς δεκάδος . ἄνευ δὲ τούτας πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἄφαν' ἡ . γνωμικὰ γὰρ ἂν φύσις ἂν τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικὰ καὶ διδασκαλικά τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένου παντὶ . οὐ γὰρ ἦς δῆλον οὐδενὶ οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλω πρὸς ἄλλο , εἰ μὴ ἦς ἀριθμὸς καὶ ἂν τούτῳ οὐσίᾳ . νῦν δὲ οὗτος κατὰ ψυχὰν ἀρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστὰ καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις κατὰ γνώμονος φύσιν ἀπεργάζεται σωματῶν καὶ σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων . ἴδοις δὲ καὶ οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύνάμιν ἰσχύουσαν , ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις πᾶσι παντᾶ καὶ κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικὰς πάσας καὶ κατὰ τὰν μουσικὰν . ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἂν τῷ ἀριθμῷ φύσις οὐδὲ ἀρμονία· οὐ γὰρ οἰκεῖον αὐτοῖς ἐστὶ . τὰς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐστὶ . ψεῦδος δὲ οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ· πολέμιον γὰρ καὶ ἐχθρὸν ταῖς φύσει τὸ ψεῦδος , ἃ δ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σύμφυτον ταῖς τῷ ἀριθμῷ γενεᾷ ι .
- ¹² THEO Smyrn. [p. 18, 5 W.] καὶ τὰ μὲν τὰς σφαίρας σώματα πέντε ἐντὶ , τὰ ἐν ταῖς σφαίραις πῦρ <καὶ> ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ , καὶ ὁ τὰς σφαίρας ὀλκᾶς (?) , πέμπτον .
- ¹³ THEOL. Arithm. p. 25, 17 de Falco καὶ τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζώου τοῦ λογικοῦ, ὥσπερ καὶ Φ. ἐν τῷ Περὶ φύσεως λέγει, ἐγκέφαλος, καρδία, ὀμφαλός, αἰδοῖον· κεφαλὰ μὲν νόον , καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιοις , ὀμφαλὸς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου , αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιοις . ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχὰν , καρδία

δὲ τὰν ζώον, ὀμφαλὸς δὲ τὰν φυτοῦ, αἰδοῖον δὲ τὰν ξυναπάντων· πάντα γὰρ ἀπὸ σπέρματος καὶ θάλλοντι καὶ βλαστάνοντι.¹

- ¹⁴ CLEM. Strom. III 17 [II 203, 11 St.] ἄξιον δὲ καὶ τῆς Φιλολάου λέξεως μνημονεῦσαι· λέγει ὁ Πυθαγόρειος ὧδε· ‘μαρτυρέονται... τέθαιπται’. PLATO Gorg. 493 A ἤδη τοῦ ἔγωγε καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν, ὡς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο ἐν ᾧ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσὶ τυγχάνει ὃν οἶον ἀναπεῖθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω. καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν κομψὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελὸς τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πειστικὸν ὠνόμασε Πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους, τῶν δ’ ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη Πίθος, διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας... καὶ φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον Πίθον ὕδωρ ἑτέρωι τοιούτῳι τετρημένῳι κοσκίνῳι. τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει, ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν εἶναι. Vgl. ATHEN. IV 157 c Εὐξίθεος ὁ Πυθαγορικός... ὡς φησι Κλέαρχος ὁ Περιπατητικός ἐν δευτέρῳ Βίων [fr. 2 FHG II 303] ἔλεγεν ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ δεῦρο βίῳ τὰς ἀπάντων ψυχὰς τιμωρίας χάριν, καὶ διείπασθαι τὸν θεὸν ὡς εἰ μὴ μενοῦσιν ἐπὶ τούτοις, ἕως ἂν ἐκὼν αὐτοὺς λύσῃ, πλείοσι καὶ μείζουσιν ἐμπεσοῦνται τότε λύμαις. διὸ πάντας εὐλαβουμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάτασιν φοβεῖσθαι τοῦ ζῆν ἐκόντας ἐκβῆναι μόνον τε τὸν ἐν τῷ γῆραι θάνατον ἀσπασίως προσίεσθαι, πεπεισμένους τὴν ἀπόλυσιν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνεσθαι γνῶμης. μαρτυρέονται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντιες, ὡς διὰ τινὰς τιμωρίας ἀ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σάματι τούτῳι τέθαιπται.

- ¹⁵ ATHENAG. 6 p. 6, 13 Schw. καὶ Φ. δὲ ὥσπερ ἐν φρουρᾷ πάντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ περιελήφθαι λέγων καὶ τὸ ἕνα εἶναι καὶ τὸ ἀνωτέρω τῆς ὕλης δεικνύει. PLAT. Phaedo 61 D τί δέ, ὦ Κέρβης; οὐκ ἀκηκόατε σύ τε καὶ Σιμμίας περὶ τῶν τοιούτων Φιλολάῳ συγγεγονότες; —Οὐδέν γε σαφές, ὦ Σώκρατες. —Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐγὼ ἐξ ἀκοῆς περὶ αὐτῶν λέγω. 61 E ἤδη γὰρ ἔγωγε [Kebes], ὅπερ νυνδὴ σὺ ἤρου, καὶ Φιλολάου ἤκουσα, ὅτε παρ’ ἡμῖν [Theben] διηγιᾶτο, ἥδη δὲ καὶ ἄλλων τινῶν, ὡς οὐδέοι τοῦτο ποιεῖν· σαφές δὲ περὶ αὐτῶν οὐδενὸς πώποτε οὐδὲν ἀκήκοα. 62 B ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος, ὡς ἐν τινὶ φρουρᾷ ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδ’ ἀποδιδράσκειν, μέγας τέ τίς μοι φαίνεται καὶ οὐ ράδιος διιδεῖν. οὐ μέντοι ἀλλὰ τόδε γέ μοι δοκεῖ, ὦ Κέρβης, εὖ λέγεσθαι τὸ θεοὺς εἶναι ἡμῶν τοὺς ἐπιμελουμένους καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι. 82 D τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἅπασιν, ὦ Κέρβης, ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματα πλάττοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες, οὐ κατὰ ταῦτα πορεύονται αὐτοῖς ὡς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρῳι ταύτῃ δὴ τρέπονται ἐκείνῃ ἐπόμενοι, ἥ ἐκείνῃ ὑφηγεῖται.

- ¹⁶ EUDEM. Eth. B 8. 1225a 30 ὥστε καὶ διάνοιαι τινες καὶ πάθη οὐκ ἐφ’ ἡμῖν εἰσιν, ἢ πράξεις αἱ κατὰ τὰς τοιαύτας διανοίας καὶ λογισμούς, ἀλλ’ ὥσπερ Φ. ἔφη εἶναι τινὰς λόγους κρείττους ἡμῶν.

tit, 17-19 BAKXAI

- ¹⁷ STOB. Ecl. I 15, 7 [p. 148, 4 W.] Φιλολάου Βάκχα. ὁ κόσμος εἷς ἐστιν, ἥρξατο δὲ γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἄνω διὰ τῶν αὐτῶν τοῖς κάτω. ἔστι <γὰρ> τὰ ἄνω τοῦ μέσου ὑπεναντίως κείμενα τοῖς κάτω. τοῖς γὰρ κατωτάτῳ τὰ μέσα ἐστὶν ὥσπερ τὰ ἀνωτάτῳ καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. πρὸς γὰρ τὸ μέσον κατὰ ταῦτά ἐστιν ἑκάτερα, ὅσα μὴ μετενήκεται.

- ¹⁸ — —I 25, 8 [p. 214, 21 W.] Φιλολάου ἐκ Βακχῶν.

- ¹⁹ PROCL. in Eucl. p. 22, 9 Friedl. διὸ καὶ ὁ Πλάτων πολλὰ καὶ θαυμαστὰ δόγματα περὶ θεῶν διὰ τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν ἡμᾶς ἀναδιδάσκει καὶ ἡ τῶν Πυθαγορείων φιλοσοφία παραπετάσμαι

τούτοις χρωμένη τὴν μυσταγωγίαν κατακρύπτει τῶν θείων δογμάτων. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Ἱερὸς σύμπας λόγος καὶ ὁ Φιλόλαος ἐν ταῖς Βάκχαις καὶ ὁλος ὁ τρόπος τῆς Πυθαγόρου περὶ θεῶν ὑφηγήσεως.

- 20 I. LYDUS de mens. II 12 ὁρθῶς οὖν ἀμήτορα τὸν ἐπτὰ ἀριθμὸν ὁ Φ. προσηγόρευσε· μόνος γὰρ οὔτε γεννᾶν οὔτε γεννᾶσθαι πέφυκε· τὸ δὲ μήτε γεννῶν μήτε γεννώμενον ἀκίνητον· ἐν κινήσει γὰρ ἡ γέννησις ἐπειδὴ καὶ τὸ γεννῶν καὶ τὸ γεννώμενον οὐκ ἄνευ κινήσεώς ἐστι, τὸ μὲν ἵνα γεννήσῃ, τὸ δὲ ἵνα γεννηθῇ· τοιοῦτος δὲ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὁ Ταραντῖνος· φησὶ δὲ οὕτως· ‘ἔστι ... ὁμοιο ς . ‘ PHILO d. opif. 100 [I 34, 10 Cohn] δι’ ἣν αἰτίαν οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξομοιοῦσι τῇ ἀμήτορι Νίκῃ καὶ Παρθένῳ, ἣν ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναφανῆναι λόγος ἔχει, οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τῷ ἡγεμόνι τῶν συμπάντων· τὸ γὰρ μήτε γεννῶν μήτε γεννώμενον ἀκίνητον μένει ... μόνον δ’ οὔτε κινεῖ οὔτε κινούμενον ὁ πρεσβύτερος ἄρχων καὶ ἡγεμὼν, οὗ λέγοιτ’ ἂν προσηκόντως εἰκὼν ἑβδομάς. μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ καὶ Φ. ἐν τούτοις· ‘ἔστι γάρ, φησίν, ... ἄλλων ‘. ANATOL. de decade p. 35 Heiberg ἑβδομάς μόνῃ τῶν ἐντὸς δεκάδος οὐ γεννᾷ οὔτε γεννᾶται ὑπ’ ἄλλου ἀριθμοῦ πλην ὑπὸ μονάδος· διὸ καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων παρθένος ἀμήτω ρ . ἔστι γὰρ ἡγεμὼν καὶ ἄρχων ἀπάντῳ ν , θεός ς , εἷ ς , αἰὶ ὦ ν , μόνιμο ς , ἀκίνητο ς , αὐτὸς ἑαυτῷ ὁμοιο ς , ἕτερος τῶν ἄλλων ν .

- 20a I. LYDUS d. mens. IV 12 ὁρθῶς οὖν ὁ Φ. τὴν δυάδα Κρόνου σύνευνον εἶναι λέγει, ὃν κατὰ τὸ προφανὲς Χρόνον ἂν τις εἴποι.

- 21 (tit) ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ STOB. Ecl. I 20, 2 p. 172, 9 W. Φιλόλαου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ ψυχῆ ς . Φ. ἄφθαρτον τὸν κόσμον εἶναι. λέγει γοῦν οὕτως ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς παρὸ καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀκαταπόντος διαμένει τὸν ἄπειρον αἰῶνα· οὔτε γὰρ ἔντοσθεν ἄλλα τις αἰτία δυναμικωτέρα αὐτᾶς εὑρεθήσεται οὐ τ’ ἔκτοσθεν φθεῖραι αὐτὸν δυναμένα· ἀλλ’ ἦν ὅδε ὁ κόσμος ἐξ αἰῶνος καὶ εἰς αἰῶνα διαμενεῖ, εἷς ὑπὸ ἐνὸς τῷ συγγενέος καὶ κρατίστῳ καὶ ἀνυπερθέτῳ κυβερνώμενο ς . ἔχει δὲ καὶ τὰν ἀρχάν τὰς κινήσιός τε καὶ μεταβολᾶς ὁ κόσμος εἷς ἐὼν καὶ συνεχῆς καὶ φύσει διαπνεόμενος καὶ περιεγόμενος ἐξ ἀρχιδίου· καὶ τὸ μὲν ἀμετάβλητον αὐτὸ ὦ , τὸ δὲ μεταβάλλον ἐστί· καὶ τὸ μὲν ἀμετάβλητον ἀπὸ τᾶς τὸ ὅλον περιεχοῦσας ψυχᾶς μέχρι σελήνης περαιούτα ι , τὸ δὲ μεταβάλλον ἀπὸ τᾶς σελήνης μέχρι τᾶς γᾶ ς . ἐπεὶ δὲ γε καὶ τὸ κινεόν ἐξ αἰῶνος ἐς αἰῶνα περιπολεῖ, τὸ δὲ κινεόμενον ν , ὡς τὸ κινεόν ἄγε ι , οὕτως διατίθεται ι , ἀνάγκη τὸ μὲν ἀεικίνατον τὸ δὲ ἀειπαθὲς εἶμεν· καὶ τὸ μὲν νῶ καὶ ψυχᾶς ἀνάκωμα πᾶ ν , τὸ δὲ γενέσιος καὶ μεταβολᾶς· καὶ τὸ μὲν πρᾶτόν τε δυνάμει καὶ ὑπερέχο ν , τὸ δ’ ὕστερον καὶ καθυπερεχόμενον· τὸ δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τούτῳ ν , τοῦ μὲν αἰὶ θεόντος θείου τοῦ δὲ αἰὶ μεταβάλλοντος γενατο ὦ , κόσμο ς . διὸ καὶ καλῶς ἔχειν ἔλεγ ε , κόσμον ἦμεν ἐνέργειαν αἰδίων θεῶ τε καὶ γενέσιος κατὰ συνακολουθίαν τᾶς μεταβλητικᾶς φύσις ς . καὶ ὁ μὲν <εἶς> ἐς αἰὶ διαμένει κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως ἔχω ν , τὰ δὲ καὶ γινόμενα καὶ φθειρόμενα πολλὰ . καὶ τὰ μὲν <ἐν> φθορᾷ ὄντα καὶ φύσεις καὶ μορφὰς σώζονται καὶ γονῇ πάλιν τὰν αὐτὰν μορφὰν ἀποκαθιστάντι τῷ γεννήσαντι πατέρι καὶ δημιουργῷ ...

- tit, 22-23 ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ ABΓ

- 22 CLAUD. MAM. II 3 p. 105, 5 Engelbr. Pythagorae igitur, quia nihil ipse scriptitaverat, a posteris quaerenda sententia est. in quibus vel potissimum floruisse Philolaum reperio Tarentinum, qui multis voluminibus de intellegendis rebus et quid quaeque significant oppido obscure dissertans, priusquam de animae substantia decernat, de mensuris ponderibus et numeris iuxta geometricam musicam atque arithmetica mirifice disputat per haec omne universum extitisse confirmans. II 7 p. 120, 12 nunc ad Philolaum redeo, a quo dudum magno intervallo

digressus sum, qui in tertio voluminu m , quae περὶ ῥυθμῶν καὶ μέτρων prae notat, de anima sic loquitur: ‘ anima inditur corpori per numerum et immortalem eandemque incorporalem convenientiam ‘ . item post alia: ‘ diligitur corpus ab anim a , quia sine eo non potest uti sensib u s . a quo postquam morte deducta es t , agit in mundo incorporalem vitam ‘ .

- ²³ IAMBL. in Nicom. p. 10, 22 [Syrian. 10, 22] Φ. δέ φησιν ἀριθμὸν εἶναι τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς κρατιστεύουσιν καὶ αὐτογενῇ συνοχή ν.